

Ba Riv -
53.

ACADEMIA PRO INTERLINGUA

— ANNO XXV —

Directore: G. PEANO, prof. in Universitate de Torino - Cavoretto, Torino.

Vicedirectore et Thesaurario: Dr Prof. G. PAGLIERO - Via S. Francesco 44, Torino.

Discussiones, tomo III, N. 2. 28 martio 1912.

DELIBERATIONES DE ACADEMIA

1.

Omni socio de Academia, post 25 anno de associatione, es proclamato socio emerito, et non es obligato ad contributione pecuniario.

2.

Phrasi « collaboratores de *Discussiones* » in conditione de præmio t. II pag. 45, significa « auctores de omni publicatione, nuntiato in *Discussiones*, et misso ad omni socio ».

Ultra proponentes, citato in pag. 3, adhære socios Basso et Combebiac. Nullo vota contra. Ergo propositiones 1 et 2 es approbato ab unanimitate de votantes.

In consequentia de propositione 1, nos habe honore de proclama *socios emerito*:

J. BERNHAUPT, socio in augusto 1887

A. ACTIS, socio in novembre 1887.

PROPOSITIONES IN VOTATIONE

1.

Suffixo *-re* indica infinitivo de verbo,

BERNHAUPT, HARTL, SCHWARZ, PINTH, BOGGERO,
BASSO, ERNST, AUTSCHBACH.

Publicato in t. II pag. 74, 91, 109, t. III pag. 6.

2.

Suffixo *-to* indica participio passivo. BERNHAUPT, HARTL,

SCHWARZ, PINTH, COMBEBIAC, AUTSCHBACH

Publicato in t. II pag. 74, 91, 109, t. III pag. 6.

46847

Sex et plus socio approba propositiones 1 et 2; propositiones contrario, publicato in numeros præcedente, decade per § 8 de Regulamento.

Ergo, si post 45 die, nos recipe nullo propositione contrario, nos proclama propositiones 1 et 2 approbato ab Academia, conforme ad § 9 de Regulamento.

Propositiones præcedente es primo propositione relativo ad interlingua, que perveni ad votatione, post modificatione de Statuto, in fine de 1910, que tribue jure de voto ad omni socio de Academia (*).

Forma de deliberatione super N. 1 et 2 constitue præcedente, que pote es regula pro deliberationes successivo; ergo es utile que nos explica sensu de votatione.

Secundo deliberatione de 1910, « lice supprime vocale finale »; ergo, conforme ad Academia, nos pote scribe *amare amato*, aut *amar amat*.

Secundo deliberatione de 1910, « lice supprime omni elemento grammaticale non necessario »; ergo, post approbatione de N. 1, omni socio pote supprime suffixo de infinitivo *-re*, quando puta illo non necessario.

Propositiones 1 et 2 non fixa modo de unione de suffixos *-re -to* ad thema. Non dice que infinitivo de *es pote* vale *esse posse* aut alio; vide scriptos de Common pag. 8, et Boggero pag. 67. Non dice que participio de *scribe* debe es latino *scripto* aut artificiale *scribet*. Si proponentes da ad propositiones interpretatione differente, es precatò de explica se.

Secundo Statuto, tempore de votationes pro nominatione de directione es 30 die (Discussiones t. I pag. 185 § 5); et per Regulamento de 1909, in Discussiones t. I pag. 56 § 4, isto tempore es de 45 die. Ergo in quæstiones de administratione et urgente, nos adopta tempore minimo, 30 die; et in quæstiones de interlingua, nos adopta tempore maximo, 45 die.

Directione debe observa Regulamento in modo rigoroso; sed

(*) Academia, fundato in 1887, approba Statuto suo in 1889, et conserva illo usque 1910 (vide Discussiones t. I pag. 186, et t. II pag. 1). Secundo Statuto antiquo, non omni socio que solve contributione sociale habe jure de voto, et habe jure de voto illos que non solve contributione.

Academia es superiore ad suo Regulamento et Statuto, quem semper pote modifica.

Deliberationes de Academia, relativo ad Interlingua, es solo consilio que majoritate de Academia da ad collaboratores. Secundo Regulamento « omni socio, in publicationes de Academia, pote adopta forma de lingua que illo præfer ». Omni manuale de Interlingua debe reproduce deliberationes de Academia. Es utile que collaboratores explica typo de lingua que illo adopta, sub forma: « me seque deliberationes de Academia, excepto regulas tale et tale ».

Propositiones 1 et 2, hodie in votatione, jam es approbato ab Academia in 1896, quando Academia construe lingua vocato Neutral. Omni deliberatione de Academia in periodo de 1893 ad 1908 es reproducto in Discussiones t. II pag. 7-24; deliberationes relativo ad *-re* et *-to* habe N. 36 et 98.

Primo deliberatione de Academia in 1909 es: « omni socio, in publicationes de Academia, pote adopta forma de lingua que illo præfer ». Tunc deliberationes præcedente non es plus obligatorio, et *nullo* socio propone systema de Neutral. Nullo propone que omni manuale de Interlingua debe reproduce systema de 157 regula que defini Neutral.

Academia habe in 1887 Volapük ut lingua officiale, quem modifica pauco ad pauco usque 1893, quando Academia decide: « Volapük non debe es modificato pauco ad pauco, sed debe mane ut es », et stude novo forma, constructo super principio de internationalitate maximo, quem voca Neutral. Hoc significa proclamatione de morte de Volapük.

In 1909, Neutral es mortuo, per absentia de sectatores; et proclamatione de suo morte es inutile. Socios de Academia debe considera isto historia.

Non solo es mortuo Volapük et Neutral; sed in 1909 es proposito, et accipe solo adhæsione de proponente, numero alio systema: Reformed-Neutral (Discussiones pag. 16, 172), Auli (21, 88, 112), Romanal (46), Ido (114), Esperanto (207), etc. etc. Et es evidente que omni systema consimile pote accipe solo voto de proponente.

Sed omni systema habe suo utilitate; in primo loco, illo servi ad suo auctore, pro communica suo opinione ad ceteros; nam

quasi omni systema publicato in Discussiones, es intelligibile ad primo visu; et nullo socio desidera de scribe in modo ne intelligibile.

Et omni systema servi ad publico interlinguista; omni scriptore in interlingua adopta quod puta bono in scriptos præcedente. Discussiones de Academia es thesauro de documentos pro studio de interlingua in theoria et in applicatione, et concordia et convergentia de formas ad solutione unico es evidente.

In propositiones, que recipe nullo adhæsione, sæpe existe ideas bono; defectu non es in substantia, sed in forma; proponentes pote semper quære novo adhæsione.

Directione debe es neutrale inter opiniones de socios, pro redde impossibile schisma in nostro societate. Si pauco socio, proponente systema que recipe nullo approbatione, linque societate, illos non pote constitue societate novo.

In illo tempore, auctore de Volapük dice: « me jube, et publico obedi, tunc lingua internationale es facto ». Simplicitate de isto principio suade magno publico, que præfer crede quam stude. Sed nostro Academia in 1887 dice: « ad nos es de jube, publico debe obedi, tunc lingua internationale es unico ». Et alio et alio systema proclama suo jure in idem modo; publico vide que actu de fide plus non suffice; quæstione de interlingua es scientifico, et societate que stude isto problema debe es scientifico, et in primo loco, debe respecta libertate absoluto de socios.

PROPOSITIONES DE SOCIOS

Regul. § 8: « Directore publica propositiones de socios tot vice, quot es numero de approbantes ».

1.

Interlingua posside vocabulo *el*, que pote es uso pro verte articulo definito A. D. F. H. I. P. BASSO, MEYSMANS,

HÉLY, BERNHAUPT, MICHAUX, TWOMBLY, AUTSCHBACH, FERRANTI. Publicato in t. II pag. 74, 91, 109, t. III pag. 7.

1 bis.

Interlingua habe articulos: singulare *lo, la*; plurale *li, le*. COMBEBIAC.

2.

In vocabulos de Interlingua, derivato ex latino, *c* ante *a o u* et consonante es mutato in *k*. SENTIS, PAGURA.

3.

ph, th debe es mutato in *f, t*. SENTIS, PAGURA, BOND, FERRANTI.

æ æ debe es mutato in *e*. SENTIS.

Literas duplo es facto simplice. SENTIS.

Academia in 1910 approba ut facultativo, substitutione de *ph, th, æ, æ* per *f, t, e*; que es opinione de minoritate, quarto de socios votante. Socio Sentis et cetero propone novo votatione; substitutiones es obligatorio si recipe $\frac{3}{4}$ de votos. Nos attende que propositione recipe 6 voto regulamentare. Et nos invita socio SENTIS, directore de « Esperanta Evoluo » ad propone in suo periodico, identico systema de orthographia, que propone in nostro.

4.

Pronuntia de latino es conforme ad pronuntia moderna italiana de latino. BASSO, AUTSCHBACH.

5.

c ante *e i*, sona *ts*. SENTIS.

6.

El accordo de adjectivo et de pronomine cum substantivo es facultativo. AUTSCHBACH, BASSO, HARTL.

7.

El eufonie vocale *e* pro adjectives et pronomines invariable es permissio. AUTSCHBACH, HARTL.

De interlingua in Mathematica.

Hodie es generale noto quod in logice analysi de ideas de mathematica, illo ideographia de Peano, vel Frege, vel Frege-Peano-Russell, es necessario. Atque illo ideographia es internationale, in eodem sensu quod linguas de algebra vel musica es internationale.

Ses in illos partes de mathematica (p. ex., in theoria de functiones, in mathematica applicato, etc.) in quos nostros investi-

gationes es complicatiores, in sensu tecnico, et non existe quæstiones quos ad fundamentos pertine, oportet nos uti interlingua. Nam in interlingua, ut in lingua ordinario, *nos pote in breve spatio indica classes de conceptus quos nos pote tantummodo in longissimo forma scribe*. Sed oportet nos de distingue intra articulo definito et articulo indefinito; nam illo distinctione non es factio in Latino ordinario.

Si *a* denota classe *unico* (p. ex., classe de integros finitos), es importante in mathematica ut nos pote distingue ab articulo definito inter tale classe et classe quod *non es unico*, sed es aliquo (indefinito) membro de uno classe de (plure quam uno) classes. P. ex., in simplio Latino sine flexione nos dice: « Plano per duos punctos *A* et *B* », et etiam « Plano per tres punctos *A*, *B*, *C*, non in recta linea »; in primo casu existe *infinitos* planos; in secundo casu, *uno* solo plano.

Symbolos *i* et *ı*, adoptato in « Formulario mathematico », cum valore « isos-æquale », et suo inverso, ambo responde ad articulo definito, *A. the*, de lingua commune. Aliquo mathematico, que non distingue symbolos *i* et *ı*, produce confusiones.

Es importantissimo quod illo distinctione es fac in Latino sine flexione in modo uniforme.

PHILIP E. B. JOURDAIN
The Lodge, Girton, Cambridge.

De Grammatica nullo

per ANNIBALE PASTORE

Nostro illustre direttore G. Peano, in præcedente scripto « De derivatione » conclude que nullo elemento (suffixo) de derivatione es necessario. Me nunc considera quæstione exposito pro simplice analysi logico, et stude de demonstra que programma de interlingua implica non Grammatica minimo sed Grammatica nullo, nam phrasi « Grammatica rationale » es contradictorio, invito Leibniz, et, si sensu habe, non significa Grammatica sed Logica.

*
**

Distinctione inter Grammatica et Logica es obvio. Nos pote admitte, cum Peano, que suffixo de derivatione (que transforma

uno parte de discurso in altero) non es necessario ad interlingua; sed nos affirma que abolitione grammaticale non produce suppressione de forma logicale, ubi semper mane subjecto copula et prædicato, vel, in generale, concepto, iudicio et ratiocinio, que es vita et conditione necessario de cogitatione. Pauco exceptiones es apto ad demonstra periculo de oblitera isto distinctione.

1 — Es vero que participio præsentis de *es* habe valore zero; sed non es vero que vocabulo « ontologia » de usu commune in philosophia habe valore nullo. Nam in isto vocabulo composito, primo voce « onto » non vale ut participio præsentis, sed ut idea « es = ente = re, etc. » in universale, id es, idea (non vocabulo) que habe valore maximo.

2 — Si ullo grammatico dice que phrasi « vita brevis » es deficiente, elliptico, de verbo *es*, isto proba que Grammatica non es Logica. In Logica es noto que phrasi « vita brevis » es relatione composito, que pote se ostende vel in subjecto vel in prædicato. Item, si Latino sæpe tace verbo *es*, que refer? Logica jube: explica implicito. Quæstione de origine de vocabulo non es importante ad analysi logicale. Usu non es idea. Si usu de copula inter subjecto et prædicato es posteriore, functione logico de copula es insito in omni discursu habente sensu.

3 — Vero es que Aristotele dice que *leucón* es *rhéma*. Sed vocabulo *rhéma* habe in Aristotele vario sensu et in isto loco significa, procul dubio, non copula sed prædicato. Cum Aristotele dice « to leucón », intellige « to (einai) leucón ».

4 — Omni distinctione inter substantivo et verbo non evanesce propter que « verbo exprime statu aut actione, sed nullo vocabulos plus exprime statu aut actione que vocabulo ipso *statu* et *actione*, que es substantivo secundo grammaticos ». Isto argumento es analogo ad sequente: « verbo es verbo, verbo autem es substantivo, verbo ergo es substantivo ».

Tamen isto logicalias non infirma magno regula de Peano, que semper doce: Logica verte super idea, non super verbo. A Peano me disce que abolitione de omni categoria grammaticale es conclusione logico de studio de interlingua. Me solo affirma: que, post omni eliminatione grammaticale, non es suppressibile relatione logico inter ideas, una cum idea. Mente (logica) opera super idea, sicut compositore typographo super caractere

« sine flexione »: Idea non habet in se valore flexivo, seu grammaticale, sed assume isto valore variabile, secundo functione que exercita in discursu. Grammatica est ab extra, Logica ab intra. Vocabulo habet valore ideographico. Cognitione uti instrumento rationale invisibile, et fit sine grammatica. Lingua est joco symbolico. Logica est uno, Grammatica plus; ergo, in theoria, Academia de interlingua potest approbata in suo programma: Vocabulario commune, Grammatica nullo.

INTERLINGUA

et progressu de sensu commune (συμπάθεια) (*).

Es multo rationes pro colendo interlingua. Per exemplo, scientia de interlingua est utile ad commercio: isto est pro humano bono materiale. Secundo, scientia facit facile communionem inter doctos. Hoc est pro bono intellectualem de humano genere. Tertio, usu de interlingua promovet sensum commune de homines. Es ad tertio utilitate me vel in hoc loco dirige animo.

De hoc tres bono me puta maximo est tertio. Nam ex sensu commune est facile genito isto bonos que forma parte de bono per se. Me refer (1) ad amicitiam, et (2) ad progressionem moralem. Nullo nega amicitiam est bono. Per progressionem moralem me significa genere de progressionem que Edwardo VII significa in isto sententia « Francos et Anglos habet multo mutuo de disce ». Es claro (1) non potest existere sine sensu commune. Potest vero concipere (2) non ita consociato (in hoc re Adam Smith erra), sed sensu commune magnopere potest est pro auxilio ad more.

Sed est que Interlingua promovet sensum commune? Hoc interrogato ducit nos quaere natura de sensu commune. Es tres principio in hoc motu, videlicet observatione, memoria, imaginatione genitale. De hoc non dubio quin interlingua promovet primo et tertio. Si me lege multo de Italos me facit observationem de oppidis, rure, modos de vivendo, sentiendo, agendo. Non vero me ita per oculos observa, sed verbos que me lege crea statim quasi viso.

(*) « Sensu commune » habet valore etymologico de « sympathia », « attractione reciproco » et non de Italiano « senso comune », que significa « opinione generale ».

Et, si verbos tracta de novo re, me colligit plures experientias, et me produce novo imagine.

Scilicet interlingua non promovet memoria de homines que ad me in principio scribe. Sed, si isto forma de interlingua est adopto que habet fundamentum latino, memoria de hoc gente saepe est stimulat. Isto est ratione que ducit me ad adoptando hoc forma de interlingua. Me desiderat memoria de gentes fugito, ut me desiderat eodem de amicos mortuo. Et pariter quasi sensu commune cum ambo. Breviter, me praefert fundamentum de interlingua de est latino pro eodem ratione que ducit nonnullos in Anglia ad rejiciendo modo de scribendo ad sono: id est, nos non debet frange vinculos *historico*. Postremo, quando me plures epistola, vel libro novo, vel articulo in interlingua habet accepto, memoria de vivos etiam est excitato.

Ita interlingua movet tres potestate que constituit sensum commune. Non sequit sensum commune *semper* cresce ubi interlingua est uso. Homo potest est obstinato vel naturaliter inimico. Sed me crede plus est usu de interlingua plus est creato sensu commune; igitur proprius nos accedit ad maximo bono de maximo numero.

A. J. SHEARMAN.

Adoptione de vocabulos antiquo et pronuntiatione de vocabulos latino conforme ad pronuntiationem modernam italianam de latino.

L'introductione de omni vocabulos latino antiquo in interlingua et sue pronuntiatione ut in latino antiquo appare ad me periculose.

El multitudine de Europeanos et Americanos non cognosce latino antiquo; illos non desiderat sue apprehensione.

Nunc me cognosce solamente Deutsch et Anglo, tamen me comprehendit Latino Internationale de Revista Universale facilmente. Altre systemes cum omni vocabulos de latino antiquo aut vocabulos artificiales me non comprehendit.

Latino Internationale est latino moderno de Anglo-Italiano et omni altre moderne roman linguas. Nemo potest imponere ad ista linguas el pronuntiationem de latino antiquo aut deutsch, iste

pronuntiatione esseré barbarismo. Ergo nos debe adoptare un normale pronuntiatione. Isto norma, regula (Standard) es el pronuntiatione moderna italiana de latina. El deliberationes de pronuntiatione que Revista Universale habe dato in Grammatica de Latino Internationale es acceptabile de omni qui non vole imponere sue gustu speciale ad toto mundo.

Germanos non habe difficultate de pronuntiare *g* dulce inter duo vocales; *g* dulce initiale (deutsch: Anlaut) se pote pronuntiare come in deutsch *dj* in *adjutant*, p. ex. *Generale* pronuntia *djenerale*.

Me prefer el pronuntiatione deutsch pro *j* ut *i* consonante.

CARL AUTSCHBACH

West Cliff Gardens - Bournemouth.

Aliquo systema de cryptographia.

Mercatores scribe pretio super merce cum literas de alphabeto, que corresponde ad cifras. Invicem, cum cifras que corresponde ad literas, duo homines pote scribe uno ad alio in modo non comprehensibile ad omni homo que non sci lege de correspondentia. Isto lege pote es plus aut minus simplice; sed, si me ute de lege multo simplice, es multo facile que tertio homo, satis acuto, cum studio plus aut minus longo, re-inveni illo lege, et decifra cryptogramma.

Cribo de CARDANO da facile systema de cryptographia. Lectore que vol aliquo cribo fac quadrato de 6 cm. de latere, et divide illo in 36 cm²: que, ab alto ad imo et a sinistro ad dextero, me voca 1, 2, 3, ..., 36. Fac postea foramen circulare satis amplo in centro de 9 quadratos 2, 4, 6, 11, 15, 20, 23, 30, 34; et habe jam suo cribo. Si me vol, cum illo, cryptogramma de phrase:

cras bombardamento de civitate et assalto de cittadella,

me fac alio quadrato (albo) de 6 cm. de latere, et divide etiam illo in 36 cm²; postea superpone cribo ad illo, et, in 9 foramine successivo, ab alto ad imo et a sinistro ad dextero, scribe 9 litera *c, r, a, s, b, o, m, b, a*. Postea me fac rotare cribo, circum suo centro, de angulo recto, in versu de indices de horologio; et, in foramine successivo, ut supra, me scribe *r, d, a, m, e, n, t, o, d*. Novo rotatione de angulo recto in idem versu: et

scribe *e, c, i, v, i, t, a, t, e*. Ultimo rotatione, ut supra: et scribe *e, t, a, s, s, a, l, t, o*. Tum, in 36 parvo quadratos de quadrato albo, me habe 36 litera: que me collige, ab alto ad imo et a sinistro ad dextero, et ecce jam cryptogramma de 36 primo litera de phrase:

ecertacarssdsibavamolimettnotbaotaed.

Pro literas que seque, me construe alio quadrato albo, et opera ut supra. Pro redde multiplo de 36 numero totale de literas me scribe ad fine aliquo verbo; per exemplo: *fine, fine, fine, ...* Homo que debe lege, habe idem meo cribo et sci versu de rotatione.

Pro systema simplice et multo securo de cryptographia, me et meo correspondente eme idem vocabulario, et ad omne voce de isto substitue numero de pagina que contine illo voce simul cum aliquo numero que individua voce in isto pagina. Maximo indulgentia pro flexione: et usu de Interlingua es igitur maxime adapto. Per exemplo, cum *Vocabulario Internationale de Revista Universale*, me scribe sic phrase præcedente:

48₁₁—23₁₅—51₃—35₄+ et 16₇—51₃—44₁₆—

48₁₁— = *cras*; in pag. 48, voce 11, ab a. ad i., de columna dextero
35₄+ = *civitate*; » 35, » 4, » , » sinistro.

Voce *et* nondum appare in parte jam publicato de Vocabulario.

ALBERTO TANTURRI.

FORMA DE INFINITIVO

Es opinione generale de interlinguistas, quod si infinitivo debe esse indicato per suffixo, isto suffixo es latino *-re*, vivente in linguas neolatinos. Omni alio suffixo recipe votos solitarios (uno voto in 1910 pag. 207 pro *-i*, et 2 voto in 1912 pro *-en*).

Thema de verbo, plus *-re*, vale, in generale, infinitivo latino. Resulta que infinitivo de Interlingua coincide in generale cum infinitivo latino; sed exsiste exceptio. Socio Hartl, in ultimo numero de *Discussiones*, et in modo speciale, in numero de 21 januario de periodico *Folio*, tracta in modo claro de isto quæstio. Me seque isto scripto de consocio, et me explica regula et exceptio.

Exemplo.

Thema: 1. *ama*, 2. *habé*, 3. *lege*, 4. *audi*, 5. **horta*, 6. **plue*, 7. *fer*, 8. *fac*, 9. *es*, 10. **vol*, 11. **pote*, 12. *fi*.

Infinitivo de Interlingua: 1. *amare*, 2. *habere*, 3. *legeré*, 4. *audiré*, 5. **hortare*, 6. *pluere*, 7. *ferre*, 8. *facere*, 9. *esse*, 10. *velle*, 11. *posse*, 12. **fiere*.

Thema es imperativo, excepto in voces cum asterisco *.

Infinitivo de Interlingua es infinitivo latino, excepto in voces cum *

Explicationes.

Exemplos 1 2 3 4 repræsentat quatuor conjugatio, que contine 1000, 150, 300, 100 verbo. Thema et infinitivo de Interlingua coincide exacto cum latino.

5 repræsentat verbo que in latino es deponente; isto exemplo æquivalere ad affirmatio: « interlingua fac activo verbo deponente », id es, supprime suffixo de deponente. Verbos deponentes in latino es 220.

6. *pluere* es infinitivo latino de verbo, de que imperativo non es uso; nos construe ex illo *plue*, per analogia. Verbos de isto classe, dicto verbos impersonale, es in numero de 20.

7 contine solo exemplo citato et compositos *confer*, *refer*, etc.

8 *fac* es imperativo, *facere* es infinitivo latino. Ergo aut nos assume formas latino *fac facere*, et nos produce irregularitate in regula pro interlingua; aut nos adopta formas **face facere*, et thema de Interlingua non es imperativo latino. Verbos de isto specie es 3: *dic*, *duc*, *fac*.

9. Thema et imperativo latino de isto verbo indo-græco-latino-germanico-slavo vale *es*, et infinitivo latino *esse*, que resulta ex thema *es* plus suffixo antiquo de infinitivo *-se*. Antiquo infinitivo **amase* fi *amare*, per legé que in latino, s inter duo vocale muta *se* in *r*; exemplo: *auscultata aure*, *gestu gerente*, *masculo marito*, *onusto onerato*, etc. Italiano *essere* contine thema *es*, plus antiquo suffixo de infinitivo *-se*, plus suffixo moderno *-re*.

10. Infinitivo latino es *velle*, imperativo defice; participio es *volente*, unde nos trahe thema *vole* (aut *vol* ex *vol-o vul-t vol-umus*), et infinitivo italiano *volere*.

11. Infinitivo latino es *posse*; non existe imperativo; participio *potente* da thema *pote*. Italiano habe infinitivo *potere*.

12. Imperativo es *fi*, infinitivo *fieri*; nos fac isto activo, per regula de N. 5.

In conclusio, existe coincidentia de latino et interlingua in classes 1, 2, 3, 4, id es in circa 1600 verbo; classes 5, 6, 7 habe minimo interesse, nam nos pote construere formas non in usu in latino. Exsiste divergentia in 7 verbo cum numeros 8 9 10 11 12. Nos pote conservare regula « thema plus *-re* indica infinitivo », per modificare aut thema aut infinitivo latino, excepto verbo *es*, ubi es præferibile infinitivo latino *esse*.

Propositios præcedente es toto conforme ad propositios de socio Hartl, excepto formas de nostro benemerito consocio:

3 **legi legere*, 7 **feri *ferere*, 8 **faci facere*, 9 **essi *essere*, 10 **vole *volere*, 11 **pote *potere*.

C. BOGGERO.

BIBLIOGRAPHIA

J. B. Pinth, *Die internationale Hilfssprache Interlingua*, Luxemburg, Huss 1911.

Nostro consocio, in præfatione ad isto interessante opusculo, misso in dono ad omni socio, dice:

Interlingua habe grammatica quasi nullo. Philosopho et mathematico summo, Leibniz jam proba que onere et saburra de grammatica non es necessario; et existentia de lingua sinense sine grammatica, proba hoc sine dubio. Sed aliquo elemento grammaticale pote es utile.

Interlingua habe vocabulario internationale ad maximo; et es noto que isto vocabulario es in quasi totalitate latino. Ergo Interlingua es intelligibile subito ad omni lectore que cognosce latino.

Et illo que ignora latino, pote cum facilitate intellige Interlingua, si cognosce anglo, aut uno lingua neolatino; et omni homo de instructione medio cognosce uno ex isto sex lingua. Numeroso scripto in Interlingua, misso in omni parte de mundo, proba que omni lectore intellige Interlingua, et si ignora suo existentia.

Et illo que ignora omni lingua supra dicto, pote decifra scripto in Interlingua per solo usu de uno vocabulario latino; de que existe versione in omni lingua de mundo.

Auctore expone historia de Interlingua, ab Descartes et Leibniz, usque ad nostro tempore, et de nostro Academia ab 1887 ad hodie. Basi de Interlingua es scientia, que exige libertate de discussione. Omni systema dogmatico es ephemero.

Auctore reproduce et explica deliberationes de Academia; reproduce « 100 exemplo de Interlingua », et adde vocabulario Interlingua-deutsch, relativo ad exemplos citato. Illo consta ex 317 voce latino, de que:

80 deriva ex europæo antiquo vivente in deutsch; exemplo: L. *ab*, D. *ab*; *astro Stern*; *cane Hund*; *capite Haupt*; *corde Herz*; etc.

46 vive in deutsch: *aprile April*; *boa Boa*: *calendario Kalender*; etc.

20 es deutsch ut Fremdwort: *abusu Abusus*; *abyssu Abyssus*; etc.

160 vive in compositione in deutsch: *ad Ad(junkt)*; *æquo Equ(ator)*; etc.

11 infine es extraneo ad deutsch.

Opusculo de socio Pinth doce ad deutsch historia de proprio lingua; et ad italiano voces commune cum deutsch; publico in generale ignora existentia de relationes tam numeroso inter latino et deutsch.

Revista Universale, Ventimiglia, via Asse 68. Abbonamento: anno 6 fr.

Consocio Basso continua ad publica *Vocabulario Internationale*, que perveni ad voce *drama*, et de que nos jam loque in tomo II pag. 125. Nunc nos pote construe statistica.

64 pagina de vocabulario publicato contine circa 2600 voce. In idem proportione, vocabulario totale debe contine circa 10000 voce, in 240 pagina.

Voces non latino es signato cum asterisco *, et es circa 10 pro 100 (*); in totale 1000. Ex 9000 voce latino que remane, quasi

(*) Secundo indicatione de Auctore. Proportione in folios publicato es pauco majore.

omni es anglo, in modo evidente, excepto: *ab accurre aceto acu ...* que vive solo in derivatos, et que es circa 3% de numero totale. In identico proportione es numero de voces non français aut non italiano. Resulta que vocabulario de Basso es plus internationale que omni alio vocabulario usque hodie publicato.

Numero 9000 de voces latino-anglo in vocabulario de Basso es longe ab numero 55000 de voces latino-anglo in magno vocabulario de Webster. Differentia es que Basso cita solo radices, et adde derivatos, per exemplo:

abbrevia, -tione, -tura, -tore,

dum Webster da voces disjuncto: *abbreviate, abbreviation, abbreviator, abbreviature*. Et vocabulario de Webster contine numeroso voce de scientias speciale, et de interesse minimo. Ergo, post verificatione, ad me resulta que vocabulario de Basso es completo, ut es possibile in labore de isto genere. Comparato cum vocabulario de latino scholastico, resulta que es mortuo circa $\frac{3}{4}$ de vocabulario latino. Es mortuo pauco radice, sed multitudine de compositos.

Dum nos attende fine de vocabulario de Basso, collaboratores que vol scribe in Interlingua, pote recurre ad vocabulario de latino scholastico, et distingue cum signo voces internationale ab voce mortuo. Illos pote adopta vocabulario de Basso, ubi existe, aut vocabulario anglo commune, si non habe magnos vocabulario etymologico, plure vice citato.

Es utile que socios publica omni specie de vocabulario internationale, per exemplo, vocabularios nationale-interlingua.

Per causa de affinitate inter latino internationale et italiano, voces italiano que es multo diverso ab latino, pote es scripto in 24 pagina. Idem pro omni lingua neolatino. Pro anglo, es pauco plus amplo.

Lingua Internationale, de consocio Meysmans, in numero de februario, nuntia suo fusione cum *Revista Universale* de consocio Basso. Campo de cultores de lingua internationale, jam es diviso in sectas, de que omni sustine suo systema speciale, affirma que illo es optimo supra omni alio, et propaga illo cum omni methodo. Illos declara: « nos cita solo libros et diurnales que obedi ad nostro fundamento, et si nos tracta de alios, es

solo pro demonstra que illos es errato ». Vide Discussiones t. I pag. 181. Et istos periodico volapukista esperantista idista non pote demonstra que ceteros es errato, et limita se aut ad quæstiones personale, aut ad boycotta publicationes de omni alio systema.

In 1909 Academia pro Interlingua aperi concursu libero pro omni forma de lingua et pro discussione super omni subjecto. Omni systema de interlingua es proposito, sed libero concursu elimina formas imperfecto, in favore de formas plus perfecto que continua concursu amicale pro solutione de magno problema.

Tunc socio Basso aperi novo concursu de interlinguas, in suo periodico « Revista Universale »; et eveni ut in Academia; formas imperfecto concurre, es eliminato, et mane formas hodie vivente in Academia. Socio Meysmans aperi tertio concursu cum methodo scientifico, elevato et libero; et perveni ad identico resultatu. Hodie, que resultatu de concursu es claro, socios Basso et Meysmans collabora ad vocabulario internationale, labore fundamentale pro omni systema de interlingua scientifico, et non phantastico.

Hodie existe alio socios que vol aperi novo concursu; et nos lauda multo illos pro omni labore que excita studio de isto quæstione. Sed es bene que nos adverte publico que existe numero fautore fanatico de formas speciale, et si singulo repræsenta sectas minimo; illos vol impedi discussione libero, per obstructionismo et per quæstiones personale. Academia habe Statuto et Regulamento eccellente que defende libertate, et impedi obstructionismo. Illos que desiderà de fac novo concursu de interlinguas, debe provide se de regulamento claro et præciso, ut illo de Academia, pro evita recriminationes de suo collaboratores.

Folio, *Zeitschrift für allgemeine Sprachkenntnisse*, herausgegeben im Verlage der Zentraldruckerei in Linz, Landstrasse 21. Jahrespreis K. 4,80 = Mk. 4.

N. 8 de 17 II 1912 continua « Vocabulario germinante », id es collectione de vocabulos internationale, cum derivatos, usque ad fine de litera *a*.

Numero 9, de 16 III 1912, expone adhæsiones ad interlingua

in Germania. Publicationes de socio Hartl suade ad interlingua glottologos celebre, ut Hemme et Körting. Isto ultimo enuntia pro interlingua principios identico ad illos adoptato ab Academia. Directore de Folio projecta circulo in Linz aut in Wien pro dif-funde interlingua.

Bernhaupt, socio fundatore, et hodie proclamato emerito, explica facilitate de Interlingua de Academia.

Consocio Pinth adduce documentos, unde resulta que lingua artificiale et dogmatico produce discordias sine fine inter fautores, que ad rationes substitue injurias.

« Cato et caniculos » es fabula in Interlingua, claro et elegante, per socio Pinth. Es desiderabile publicatione de numero scripto consimile, que demonstra aptitudine litterario de Interlingua.

« Grammatikalische Kleinigkeiten » tracta de concordantia inter adjectivo et substantivo. Phrasi « bono matre » de interlingua sine concordantia, es dissonante ad plure aure. Secundo deliberatione de Academia in 1910, lice supprime vocale finale, et « bon matre » es in lingua de Academia. Plure propone de muta finale *-o* in *-e*, de vocativo, et scribe: « bone patre, bone matre ». Ad adjectivo in *-o* nos pote substitue synonymo in *-e*: « magno corona » fi « grande corona »; *mirabile* vice *miro*; *neutrale* vice *neutro*.

Concordantia de latino es nimis complicato. Consocio Hartl propone regulas sequente pro Interlingua:

Adjectivo in *-o*, si es cum substantivo que repræsenta obiecto de sexu feminino, aut sine sexu, sed terminante in *-a*, sume desinentia in *-a*. Exemplo: « nostro fratre, nostra sorore, nauta perito, corona aurea ».

Si substantivo termina in *-e* et *-u*, es libero finale *-o* aut *-a*; « bona pace, magno parte ».

Terminatione in *-i* de plure thema latino: *mari reti siti omni*, et ex græco: *thesi crisi*, præsentat difficultates ad tirones de latino et de Interlingua. Difficultate evanesce post publicatione de vocabulario de thema latino, ut illo de Basso. Academia redde facultativo substitutione de *-e* ad *-i*, in omni casu.

« Nova literatura ».

« Conversatione » contine 18 typo de conversationes in interlingua notabile per facilitate.

A. Del Re, Sulla indipendenza dei postulati dell'algebra della logica. R. Accademia delle Scienze di Napoli, 1911.

Nostro consocio, professore ordinario in Universitate de Napoli, in isto scripto tracta de quaestione fundamentale in algebra de logica.

Es noto quod, si a et b es classes, logica-mathematica considera operationes indicato per symbolos \frown \smile , que lege et, aut:

$a \frown b$, « a et b » indica individuos que es et a et b .

$a \smile b$, « a aut b » indica individuos que aut es a , aut es b .

Subsiste identitates sequente:

1. $a \frown b = b \frown a$	2. $a \smile b = b \smile a$
3. $a \frown a = a$	4. $a \smile a = a$
5. $a \frown (b \smile c) = (a \frown b) \smile (a \frown c)$	6. $a \smile (b \frown c) = (a \smile b) \frown (a \smile c)$
7. $a \frown (b \frown c) = (a \frown b) \frown c$	8. $a \smile (b \smile c) = (a \smile b) \smile c$

Propositiones praecedente non es independente, id es, si nos admitte veritate de aliquo ex illos, dicto postulatos, nos pote demonstra cetero propositione. Pro demonstra que postulatos es independente inter se, et constitue systema irreductibile; logica-mathematica adduce exemplos de operationes que, substituto ad praecedentes \frown , \smile , verifica parte de postulatos, et non omni. Per exemplo, si ad $a \frown b$ et $a \smile b$ nos tribue valore arithmetico $a \times b$ et $a + b$, es vero propositiones 1, 2, 5, 7, 8, et non es vero 3, 4, 6.

Nostro illustre consocio adduce exemplos novo. Si nos considera punctos in uno plano determinato; si $a \frown b$ es puncto symetrico de a , relativo ad secundo punto b ; et si $a \smile b$ es tertio vertice de triangulo aequilatero dextrorso constructo super ab , tunc es vero propositiones 3, 4, 5, 6, et non 1, 2, 7, 8.

Si $a \smile b$ es puncto medio de a et b , et $a \frown b$ habe sensu ut in exemplo praecedente, tunc es vero 2, 3, 4, 5, 6, et non 1, 7, 8.

Auctore adde plure alio exemplo.

Scientia, ed. Zanichelli, Bologna, Abbonamento L. 25.

In numero de 1-I-1912, isto periodico, in pag. 152, expone evolutione de idea de lingua internationale ab Descartes et Leibniz ad Volapük et ad formas moderno. Expone historia de Academia pro Interlingua, et nota que lingua internationale, ultra valore practico que habe ut instrumento de intercommunicatione, habe

alto interesse scientifico, pro quaestione de ordine linguistico et in modo speciale logico, que isto problema suscita.

Die Anfänge der Perfect-Literatur, Linz 1911 pag. 128.

Isto libro contine articulos de A. HARTL, H. KRENN, J. BERHAUPT, relativo ad Interlingua, jam publicato in « Linzer Post », aut in « Folio ». Collectione de illos es interessante.

Primo scripto fac historia de vario specie de Interlingua, Volapük, Esperanto, et de modernos Universal, et in modo speciale de Nueve-Roman de Puechner in Linz, de 1909. Explica principio de internationalitate maximo; necessitate que orthographia de vocabulos latino debe mane invariato in interlingua. Es fundamento de Perfectsprache de socio Hartl, et approbato ab Academia in 1910. In plure scripto posteriore, socio Hartl evolve isto principio de internationalitate maximo.

Pag. 23. Non conveni de muta y in i (ut fac aliquo interlinguista). Redde difficile de quære vocabulo in vocabulario latino; et confunde radices differente, ut *historico* et *hysterico*, et *lyra* cum *lira*; italiano *lira* repraesenta latino *lira*, *lyra*, *libra*.

Pag. 24. Stude quaestione de duplice sono de litera c in linguas moderno, uno ante a o u et vale k ; altero ante e i , et habe valore vario in A. D. F. H. I. Auctore cita vocabulos latino, que facto germanico, conserva c in forma k ante e i ; p. ex. L. *ceraso*, D. *kirsche*; et propone que interlingua conserva ad c sono de k in omni casu.

Pag. 31. Suffixo $-s$ pro plurale habe internationalitate maximo.

Pag. 37. Littera ad Linzer Post de Dom. Krenn, que linque Esperanto per Ido, et nunc Ido per plus perfectio *Perfect*, et da rationes de suo evolutione.

Pag. 116. Contine plure attestatione que Interlingua, ut es scripto ab socio Hartl, es intelligibile ad primo visu ad omni europæo.

The International Language, Monatala Revuo en Interlingua ed Angla. Redaktero-Editero: Gerald A. Moore, 32, Cleveland Square, London, W. — Abono por 1 Yaro: Britania 3 sh., Exter Britania 1 dol., fr. 5, M. 4.

March, 1912. *Summario*: English as an International Language,

by Prof. Guérard - Paul Plum (necrologio) - Bibliografio - Critics' Corner - Linguala Questioni - Anunci - Libri Ricevita.

Isto periodico hodie accepta articulos in omni specie de Interlingua, cum basi neo-latino. Es periodico scientifico et libero, et nos augura ad illo magno successu in propaganda de ideas commune, et in modo speciale de libertate in quæstiones de interlingua.

Activo de Societate.

AUTSCHBACH (vide pag. 54)	6
CATANIA Sebastiano, Dott. Prof. di Matematica R. Istituto Tecnico, CATANIA	10
DEL MONACO barone Redento, insegnante, CIVITALUPARELLA (Chieti)	10
FOSTER E. P., SITKA, Ohio, U. S. America	10
FUMERO E., ing. cav. uff., Corso Magenta 31, MILANO Fr.	10
HÉLY Victor, Dr. ès lettres, curé de BIZE, H.te Marne (France)	10
MARICH Agostons, Prof., Directore de « Revue Cosmoglot-tique », Üllöi-ut 59, BUDAPEST IX	10
MARLETTA Giuseppe, Dr. Prof. R. Liceo, BARI	10
MEYSMANS Jules, Prof., WOLUWE-ST. PIERRE apud Bruxelles (Belgio)	10
MICHAUX A., avocat, 152 rue Faidherbe, BOULOGNE-SUR-MER - Membro de Consilio Directivo	10
MOORE GERALD, editor of « The international Language », 32 Cleveland Square, LONDON W.	10
ORSATTI Louis, 1630 Sansom Str., PHILADELPHIA PA., S. S. A.	10
PAGURA Valentino, S. Giorgio di Nogaro, UDINE	10
PASTORE Annibale, Dr. Prof. de philosophia in Universitate, Corso Stupinigi 6, TORINO	10
PORTALUPI A., Ingegnere, Corso Siccardi 15, TORINO	10
R. Scuola Media Maschile di Commercio, via Valperga Caluso 10, TORINO	10
R. Scuola Superiore di Studi applicati al Commercio, via Cittadella 1, TORINO	10
SCHEFFER Dr. Henry, Prof. University of Washington, SEATTLE (Wash., U. S. America)	10
SHEARMAN A. T., Dr., 12 Manor Gardens, Holloway, LONDON N.	10
TWOMBLY J. F., 34 Green St., BROOKLINE, Mass. U. S. A.	12
WINDNER Francisco, Goldwörth, Post, OTTENSHEIM (Austria)	10

Totale Fr. 208

Totale præcedente 4139

Totale generale Fr. 4347

REGULAMENTO

1. Academia es libero ad omni opinione.
2. Omni homo, que solve Fr. 10 aut plus per anno, es socio de Academia.
3. Omni socio pote publica gratis uno pagina in periodicos de Academia, et plure ad pretio de Fr. 10 per pagina.
Si auctore adopta signos non existente in alphabeto latino-anglo, debe adde pretio de illos.
4. Omni socio pote adopta forma de interlingua, que illo præfer.
Auctore, que non seque deliberationes de Academia, es precatore de adde rationes.
5. Directore supprime scripto contra leges et personas.
6. Toto activo de societate es expenso in publicationes.
In fine de anno, thesaurario redde computo de pecunia ad socios.
7. Contributione de socio debe es misso, in generale, ante 15 januaro. Socio, que post 65 die non mitte ad thesaurario contributione annuo, aut non justifica se, es dimissionario.
8. Directione publica omni propositione proposito ab uno socio; et publica illo tot vice, quot es numero de approbantes.
9. Propositione approbato ab 6 socio, et que habe nullo contrapositione, es approbato.
Si propositione et contrapositione es approbato ab 6 socios tunc es posito in votatione.
10. Lingua de Academia es definito per omni propositione approbato ab majoritate, et per omni variante approbato ab quarto de numero de socios votante.

46847

